

które rozciąga się obowiązek zachowania tajemnicy państwowej.

§ 9. 1. W protokole czynności, podczas której nastąpiło odtworzenie zapisu, zamieszcza się imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby dokonującej odtworzenia oraz dane, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 4 i 5, oraz dane dotyczące rodzaju i typu aparatury odtwarzającej. W wypadkach wydawania przez sąd lub prokuratora zgody, o której mowa w art. 237 § 6 Kodeksu postępowania karnego, należy nadto zamieścić w protokole datę jej wydania i sygnaturę akt sprawy, w której została wydana.

2. Przy odtwarzaniu zapisu może być użyte dodatkowe urządzenie korygujące lub wzmacniające dźwięk. Należy o tym dokonać wzmianki w protokole czynności.

3. Jeżeli okaże się to konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa osoby, której głos lub wizerunek zostały utrwalone, sąd lub prokurator może zarządzić odtworzenie w warunkach uniemożliwiających jej rozpoznanie. Czynności tej należy dokonać w sposób zapewniający, że zapis na nośniku lub nośnik nie ulegną uszkodzeniu.

§ 10. O uszkodzeniu nośnika w związku z odtwarzaniem należy uczynić adnotację w protokole czynności. W razie uszkodzenia nośnika w innych okolicznościach, należy sporządzić odpowiednią notatkę urzędową.

§ 11. Nośnik z zapisami treści rozmów telefonicznych lub innych przekazów informacji przechowuje się i przesyła w warunkach zabezpieczających przed utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, zwłaszcza przed szkodliwym działaniem środków chemicznych, czynników mechanicznych, temperatury, promieniowania, pola magnetycznego lub elektrycznego.

§ 12. 1. Zapis treści rozmowy telefonicznej lub innego przekazu informacji, którego zniszczenie sąd zarządził na podstawie art. 238 § 3 Kodeksu postępowania karnego, podlega usunięciu w sposób uniemożliwiający odtworzenie zapisu.

2. Jeżeli mimo usunięcia zapisu zachodzi możliwość jego odtworzenia, należy zarządzić fizyczne zniszczenie nośnika.

3. Z czynności usunięcia zapisu lub zniszczenia nośnika sporządza się protokół.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Obrony Narodowej z dnia 10 maja 1983 r. w sprawie sposobu dokonywania, zabezpieczania, przechowywania, odtwarzania oraz niszczenia zapisów treści rozmów telefonicznych (Dz. U. Nr 27, poz. 133).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. *J. Niemcewicz*

740

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 sierpnia 1998 r.

w sprawie określenia organów uprawnionych obok Policji do prowadzenia dochodzeń oraz organów uprawnionych do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądem pierwszej instancji w sprawach podlegających rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym, jak również zakresu spraw zleconych tym organom.

Na podstawie art. 471 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555) zarządza się, co następuje:

§ 1. W sprawach podlegających rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym dochodzenie, obok Policji, prowadzić mogą również:

1) organy Państwowej Inspekcji Handlowej w sprawach o ujawnione przez nie w czasie przeprowadzania inspekcji przestępstwa przewidziane w art. 306 Kodeksu karnego oraz w art. 20 ust. 2, art. 22 ust. 3 i art. 24 ustawy z dnia 2 grudnia 1993 r. o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy (Dz. U. Nr 127, poz. 584 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770);

2) organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej w sprawach o przestępstwa określone w art. 30 oraz art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1985 r. Nr 12, poz. 49, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1992 r. Nr 33, poz. 144 i Nr 91, poz. 456, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 60, poz. 369 i Nr 88, poz. 554 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668);

3) urzędy skarbowe i inspektorzy kontroli skarbowej w sprawach o przestępstwa z art. 77—79 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945

oraz z 1998 r. Nr 60, poz. 382, Nr 106, poz. 668 i Nr 107, poz. 669) oraz z art. 20 ust. 2, art. 22 ust. 3 i art. 24 ustawy z dnia 2 grudnia 1993 r. o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy (Dz. U. Nr 127, poz. 584 i z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770);

- 4) organy Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej w sprawach o przestępstwa określone w art. 75a ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 770 i Nr 137, poz. 926).

§ 2.1. Organy uprawnione do prowadzenia dochodzeń, określone w § 1, mogą również w tym zakresie wnosić i popierać oskarżenie przed sądem pierwszej instancji w postępowaniu uproszczonym.

2. Uprawnienia do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądem pierwszej instancji przysługują także organom Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa z art. 264 § 1 i 2 i art. 277 Kodeksu karnego.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli akt oskarżenia wnosi i popiera prokurator.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 grudnia 1969 r. w sprawie określenia organów uprawnionych do prowadzenia dochodzeń oraz do wnoszenia i popierania oskarżenia w postępowaniu uproszczonym, jak również zakresu spraw im zleconych (Dz. U. Nr 37, poz. 322, z 1971 r. Nr 6, poz. 65, z 1979 r. Nr 20, poz. 120, z 1994 r. Nr 140, poz. 797 i z 1996 r. Nr 56, poz. 256).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

741

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 sierpnia 1998 r.

w sprawie wykazu przedmiotów, które w razie orzeczenia ich przepadku przekazuje się bezpośrednio innym organom niż właściwy urząd skarbowy.

Na podstawie art. 194 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 i Nr 160, poz. 1083) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu wykonania orzeczenia o przepadku przedmiotów przekazuje się bezpośrednio innym organom niż właściwy urząd skarbowy następujące przedmioty:

- 1) przerobione lub podrobione znaki urzędowe i narzędzia pomiarowe — właściwemu miejscowo organowi administracji rządowej stopnia wojewódzkiego,
- 2) sprzęt i ekwipunek wojskowy — właściwemu miejscowo wojewódzkiemu sztabowi wojskowemu,
- 3) przerobione lub podrobione dokumenty kolejowe — Dyrekcji Generalnej Polskich Kolei Państwowych,
- 4) których posiadanie wymaga zezwolenia organów administracji rządowej, a które nie są sprzętem lub

ekwipunkiem wojskowym — właściwej miejscowo komendzie wojewódzkiej Policji,

- 5) inne niż wymienione w pkt 1—4, które mogą mieć znaczenie podczas szkolenia służb śledczych lub badań naukowych z zakresu kryminalistyki — Komendzie Głównej Policji.

§ 2. Przy przekazywaniu przedmiotów, o których mowa w § 1, stosuje się odpowiednio przepisy regulujące przekazywanie urzędowi skarbowemu przedmiotów objętych prawomocnym orzeczeniem o ich przepadku.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 sierpnia 1984 r. w sprawie wykazu przedmiotów, które w razie orzeczenia ich przepadku przekazuje się bezpośrednio organom ścigania i wymiaru sprawiedliwości (Dz. Urz. Ministerstwa Sprawiedliwości Nr 5, poz. 28).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*